

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 398-ҳадис

* إِيَّاكُمْ وَالْكِبْرِ، فَإِنَّ إِبْلِيسَ حَمَلَهُ الْكِبْرَ عَلَى أَنْ لَا يَسْجُدَ لِآدَمَ، وَإِيَّاكُمْ وَالْحِرْصَ، فَإِنَّ آدَمَ حَمَلَهُ
الْحِرْصَ عَلَى أَنْ أَكَلَ مِنَ الشَّجَرَةِ، وَإِيَّاكُمْ وَالْحَسَدَ، فَإِنَّ ابْنَ آدَمَ إِنَّمَا قَتَلَ أَحَدَهُمَا صَاحِبَهُ حَسَدًا،
فَهُنَّ أَصْلُ كُلِّ خَطِيئَةٍ.

(رواه ابن عساكر عن ابن مسعود)

Кибрдан сақланинглр, чунки кибр иблисни Одам (алайҳиссалом)га сажда қилмасликка ундади. Ҳирсдан четланинглр, чунки ҳирс Одамни дарахт (меваси)-дан ейишга ундади. Ҳасаддан сақланинглр, чунки ҳасад Одамнинг икки боласидан бирини шеригини ўлдиришга ундади. Мана шу ёмон хусусиятлар барча хатолар аслидир.

Ибн Масъуд (розияллоҳу анҳу)дан. Ибн Асокир ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

